

Ucenik: Lena Djurkovic

Razred:II/1

Skola: O.S." Sinisa Nikolajevic"

Knjiga "Strah od knjige"

Suzana Tamaro, rođena 1957. godine, poznati je italijanski pisac. Nakon diplomiranja filmske režije i snimanja nekoliko naučnih dokumentaraca posvetila se književnosti gde je doživela veliki uspeh. Dobitnik je nekoliko književnih nagrada a poznata je i po svojoj posvećenosti humanitarnom radu i zaštiti životne sredine.

Ova knjiga govori o dečaku Leopoldu koji je čitanje doživljavao kao pravo mučenje. Od roditelja, koji su stalno nešto citali, uvek je na poklon dobijao knjige koje je on doživljavao kao kaznu. Kada su roditelji videli da je problem ozbiljan odveli su ga kod psihologa koji je odmah Leopoldu dao dijagnozu: "Strah od knjige!". Reč je relativno novoj bolesti koja se širi velikom brzinom među decom a terapija je: svakodnevno čitanje, zabrana video-igrica i gledanja televizije. Leopoldovi roditelji su ovu "bolest" shvatili veoma ozbiljno! Televizor su umotali u crnu kesu i vezali lancima iako Leopold nije gledao televiziju nista posebno. Odredili su mu dnevnu dozu čitanja: 100g pročitane literature svakog jutra u toku prve nedelje, 200g u toku druge nedelje i tako redom. Tako su krenule Leopoldove noćne more!

Na pitanje: zašto je tako važno citati?, roditelji su mu davali razne odgovore ali ni jedan nije bio ubedljiv dok nisu rekli da bez čitanja ne može biti srećan. To je Leopolda jako zbunilo jer je na ruckus kod prijatelja video da je njegova porodica jako srećna iako nisu imali ni jednu knjigu na polici. Sav taj pritisak doveo je do toga da Leopold odluči da pobjeogne od kuće, što je i uradio. Umesto da ode u školu, usao je u autobus i odveo se daleko. Otisao je u park i seo pored jednog starca koji je bio slep. Kada su počeli da pričaju, mudri starac je uvideo da

dečak ima problem sa školom i da ne voli da čita. Da bi ga zainteresovao za čitanje, starac je počeo da mu priča neverovatnu priču o svom životu, gde je sve bio i šta je sve video ali da ima jednu neostvarenu želju. Želja mu je bila da pročita do kraja jednu priču koju je davno počeo da čita. Leopold je bio potpuno zanesen pričom starijeg čoveka da je odmah pozeleo da mu pomogne i da mu in pročita priču do kraja. Otišli su u biblioteku i taman kada je hteo da počne da čita, slova su počela da mu beže po knjizi. Problem koji je Leopold imao primetila je bibliotekarka i rekla starcu da mu je unuk zaboravio naočare. Shvativši u čemu je problem, otišli su Leopoldovoj kući gde je starac objasnio Leopoldovim roditeljima o čemu se radi. Odmah su otišli kod lekara i Leopold je dobio naočare. Od tada Leopold uživa u čitanju. Često odlazi u park na trčanje i razgovor sa starcem. Otkrio je da je njegov stariji prijatelj, pričajući o svom životu ustvari pričao razne knjige koje je pročitao. Starac mu je priznao da ga je lagao, da je ustvari bio noćni porter gde su mu knjige bile najbolji prijatelji u noći. Zahvaljujući svi tim pročitanim knjigama on sada, iako slep, može da vidi more, oseti njegov miris, razlikuje blagi vetar od onog što najavljuje oluju kao da je stvarno osamnaest puta obisao svet na svom jedrenjaku.